

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۱۰/۱۷

عبدالباری جهانی

خيام - جهانی

قسمت یازدهم

ای چرخ دلم همیشه غمناک کنی
پیراهن خوشدلی من چاک کنی
بادی که وزد به آتش کنیش
آبی که خورم در دهنم خاک کنی
خيام

ای فلکه همیشه می زرگی شین تغمی تغمی کی
د خوبی جامی کری خیری زما گربوان ریننی ریننی کی
چی پر خوا می نسیم راسی زما پر تن بی سره لمبه کی
چی یو خاکی ورم تر ستونی زما په خوله خوری ایری کی
جهانی

ای باده خوش گوار در جام بهی
بر پای خرد تمام بند و گرهی
هر کس که ز تو خورد امانش ندهی
تا گوهر او بر کف دستش ندهی

خیام

ای د میو سرو لعلونو درته جام او پیالی بنایی
چی ته نه یی په خلوت کی عقل بند وی خودی ستایی
خوک چی جام کی پر سر پورته بیا امان ورلره نسته
چی هر څه لری په زړه کی هغه ټول په ژبه وایی

جهانی

ای از حرم ذات تو عقل آگه نی
وز معصیت و طاعت ما مستغنی
مستم ز گناه و وز رجا هشیارم
امید به رحمت تو دارم یعنی

خیام

تاته عقل نه رسیری لور تر فکر د هر چایی
له گناه او عبادته مستغنی یی پروایی
که هر څو له گناه مست یم ستا سخا لره هوبنیار یم
د رحمت امید لرمه ته قادر یی ته دانا یی

جهانی

افتاد مرا با می و مستی کاری
خلقم ز چه میکند ملامت باری
ایکاش که هر حرام مستی کردی
تا من بجهان ندیدمی هوشیاری
خیام

ماته می او مستی دواره په قسمت دي رسيدلي
تولو خلکو ولی ماته د پیغور سترگی نیولی
کشکی تولو گناهونو انسانان نشه کولای
په دنیا کی به می چیرته هوبنیاران نه وای لیدلی

جهانی

از دیر برون آمده ناپاک تنی
وز دود جهنم به تنش پیرهنی
بشکست صراحی که عمرش کم باد
وانگه چی می لطیف و مردی چو منی
خیام

له خلوته را ووتلی کر غیرن لری خان و
دورخی جامی اغوستی په زره تور لکه شیطان و
صراحی یی کړه را ماته خدایه عمر یی ور لنډ کی
هغه څه بنایسته شراب وه دلته ما غوندی انسان و

جهانی

از دفتر عمر بر گرفتیم فالی
ناگاه ز سوز سینه صاحب حالی
میگفت خوشا کسی که اندر بر او
یاریست چو ماهی و شبی چون سالی
خیام

ما د عمر په دفتر کی خائنه اچول فالونه
یوه پیر د زړه له سوزه راته وویل حالونه
ویل خومره دی نیک بخته هغه څوک چی بی په څنگ کی
د سپورمی په شانی یاروی شپي اوردی لکه کلونه

جهانی

تا کی ز چراغ مسجد و دود کنشت
تا چند زیان دوزخ و سود بهشت
رو بر سر لوح بین که استاد قلم
روز ازل آنچه بودنی بود نوشت
خیام

لا تر څو ډېوه محراب کی په کنشت کی اور بلیری
څو به خُغلي له دورخه او جنت ته دی زړه کیری
پر تخته د اسمان گوره چی استاد په خپل قلم دي
د ازل په ورځ لیکلي هغه توري نه بدلیري

جهانی

از آمدن بهار و از رفتن دی
اوراق وجود ما همی گردد طی
می خور مخور اندوه که گفتست حکیم
غمهای جهان چو زهر و تریاکش می
خیام

سر پر سر پسرلي راسي او تيرپري خزانونه
د هستی پانی مو اوري او ډکيري کتابونه
می چنبه غمونه مه خوره دا وينا د حکيمانو
د جهان غمونه زهر او تریاک (درمل) يي دی جامونه

جهانی

آن مایه ز دنیا که خوری یا پوشی
معذوری اگر در طلب آن کوشی
باقی همه رایگان نیرزد هوشدار
تا عمر گران مایه بدان نفروشی
خیام

پر دنیا که د خورلو اغوستو دي نعمتونه
په طلب کی دي تاوان دی چی پر لار يي ردې گامونه
نور چی هر څه دلته ويني وړيا نه ارزي هوبنيار ته
چی په دي متاع خرڅ نه کي د خپل عمر گران کلونه
جهانی

یک جرعه می کهنه ز ملک نو به
وز هر چه نه می طریق بیرون به
خشت سر خم ز تاج کیخسرو به
جامیش به از ملک فریدون به
خیام

زما زاره شراب په کار دي نه شاهي نوي ملکونه
بيله ميو بيهوده دي ټولي لاري منزلونه
جام يي سل ځله بهتر دی له شوکت د افریدونه
خم دي زما وي ته در واخه کیسخر و دی که تاجونه

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این شاعر و نویسنده معزز را مطالعه کنند، میتوانند با اجرای "کلیک" برعکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "آرشیف" شان رهنمائی شوند!

برای مطالعه بخش های اول تا نهم بالای لینک آتی کلیک فرمائید:

قسمت دهم

http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/jahani_a_bahari_khayaam_jahaani_۱۰.pdf

خیام – جهانی قسمت یازدهم
jahani_a_bahari_khayaam_jahaani_۱۱.pdf